

ДІЛО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, II. пов. Кант. пошт. ящик 26.726. Адреса теле. «Діло-Львів». Число телефону 545. Рубрикація редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно . . . . . 5— К. чвертьрічно . . . . . 15— піврічно . . . . . 28— річно . . . . . 50— у Львові (без доставки): місячно . . . . . 4— К. чвертьрічно . . . . . 12— піврічно . . . . . 22— річно . . . . . 44— в Німеччині: піврічно . . . . . 28— М. річно . . . . . 50— За зміну адреси платити по 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень: Рядок постійної, двомісячної або тримісячної 60 с. з податком 10% в кількостях 1180, з рештою часті часті оголошень на місяць 20 с. Перекази з м. Львова тільки грошима поштою. Оплата на суботу і неділю покладена. Постійні оголошення на обліком уліком. . . . . Один примірник коштує у Львові . . . . . з. на провінції . . . . . с.</p>
---	--	---

Видав. Школярів Фабрика «Діло»

Начальний редактор: Д-р Василь Памейко.

Принципи до Української Армії.

З днем 1. листопада 1918 р. усе військово-війське на українській території стало власністю Української Держави.

1. Наказується українським відділам зарят займати й обслуговувати постійною сторожою усі землі й землі військові підприємства.

2. Місцеві українські влади, а саме: Команда українського війська й комісар Української Національної Ради мають зарят перевернути всі військові об'єкти, як магаліни, фабрики, лесохарські заведення, мастак різних експедитур і т. д. таким способом:

а) до перемирення укласти своїх заступників на одному власті військовій і цивільній при необхідній співпраці знавців,
б) списується архітекст перевертати від попередніх урядів,
в) виготовляється інвентар (спис усього хазяного й мертвого інвентаря в двох примірниках, з яких один належить прислати зарят українській інтендантській комісії, Бергадницька площа (давнє Котракетшаєво) у Львові.

г) Перевертати майно переходить в українську адміністрацію таким способом, що перевертати комісія установають українських (військового або цивільного), а військово, згляди млізізі дить сторожу. Належить старатися здержати підприємства в чинності.

д) Плоди й зарят, яких не можна довше здержувати і заи живності скорого зісуптти, треба комісією продавати, беручи під увагу в арній мірі місцеве бідне населення й українські кооперативні організації, а гроші перевертати до української державної Каси через Український Харчовий Уряд у Львові, ауд. Рубка ч. 20.

е) Живий інвентар, конотрібний до дальшої господарки або зохвалений корму, належить передати за нослідкою (резервом) на зжиткуваннн й використаннн місцевому населенню. Перевертаною передаваннн ким способом інвентар з'охвалується резервом наскати й зжиткувати на рівні зі своїм власним, а на жадання Українського Харчового Уряду його віддати.

3. З перевертаних засобів можна видавати тільки найнеобхідніші виключно бо снм українським відділам, стаціонуваннн або провозачнн за квітєм начальника відділу.

4. Мертвий різннчній інвентар можна на певннчати ко'зрубуючому населенню на час сезоневих робіт за нослідкою і перукою зворату.

5. Далнші розпорядки будуть показуватися українським інтендантським звітовим органам, які скорє організуються.

Львів, дня 8. листопада 1918 р.

Українська Іntenдантська Комісія.

Сень Голук,
шеф ген. штабу.

В справі живлення Львова і повіту.

Повітова Харчова Управа на львівський повіт і міста Львів перевертатися з ннвшнм днем на ауд. Бляхарську ч. 18, I. пов., на галерії, куля мають звертатися уравни всіх консумів у справі праділення потрібних їм засобів поживен. Урядові години від 8—12 і від 2—5. Туди має звертатися через свої консуми усе населення міста Львова й повіту без різннці національності і віросповідання.

З Українського Харчового Уряду. ВІДОЗВА.

Взивається всіх властителей склепів з харчами відчинити всі склепи і продавати середники поживи по уміркованих цінах під строєю відповідальністю.

Львів, 8. листопада 1918.

Український Харчовий Уряд.

До польського населення міста Львова!

На мурах міста Львова появилася така відозва до польського населення міста Львова: Снігуро-жале!

Яко члени снігуро-жале горожанського комітету, вибраного на засіданню представників Поляків і Українців дня 2. листопада с. р. звертаємося до вас, горожане-Поляки міста Львова.

Перевертати глибоким почуттям зложеного на нас обов'язку й веревонанні, що головною причиною розливу братньої крові у Львові — кода в міліні краю панує загальний спокій і звазіна вразумність — є нещасливє неорозуміння, щоб усунути його в шій новій повазі й відповідальності хвилі, забаремо ще раз гогоєс.

Дня 19. жовтня с. р. український народ через своїх висланців в цілому краю на установчих зборах у Львові зал в життя сьогодні загально призвану й побідну засаду національного самозначення. Право й дептацію на це має на осківі:

- 1) Загально прийнятої заяви президента Вільсона;
- 2) шварського маніфесту з 15. жовтня с. р.;
- 3) ухвали австрійського правительства;
- 4) висесня польських послів у справі мира (Тертія, Дашинського, Гюмбінського й тов.).

Провідною думкою тих усіх више згаданих історичних актів є признами права рішеннн продержавно-політичну суверенність більшо-сти горожан даної території.

Спримочнсь на не, Українська Національна Рада дня 1. листопада с. р. обьяла на українській території бувшої Австро-Угорщини суверенну державну владу.

Горожане! Ніщо з вас чейже не може знеречити, що так авана Східна Галичина політично до 1387 р. була українською (руською), а від етанографічним оглядом є такою до сьогодні і що наслідком того українське населення має право рішати про долю цієї землі — побідно, як Поляки на Шлезьку, не зважачи на те, що там наують німецькі меншости.

Не завертуючи існування польської вільности у Львові й розуміючи та добре відчувачи її получання і потреби, можемо урочисто заявити, що міській самоуправі не грозить ніяка небезпека.

Горожане! Глибокий жаль пройняв усе український народ в цілім краю, який уже в цілості признав українську державність, коли частна польського населення міста Львова своїм вступом в зброєю в руці відновле Українцям того, чого польський народ домагається на своїх західних окраїнах в імє справедливості й за що бореться. Чейже польська більшість населення міста Львова не може згори рішати про прийальність і політичну долю землі з величною українською більшістю.

Українська Національна Рада в своїм маніфесті з дня 19. жовтня с. р. зложила урочисту зачу в справі помалування прав польських національних меншостей і готова на основі негайного порозуміння з представниками польської суспільности в Українській дер-

жаві Галичини як найдалше прийати їх, на жевннше забезпечити й негайно власти в діл. Десять безкорисного розливу крові, окий не принесе користі ні нам, ні вам, а громаду міста Львова вічас в пропасть анархії, голоду й нужди!

Дальший розлив крові безцільний і тому, що афе політичну принадлежність міста Львова не може дефінітивно рішити само львівське населення, ані українське, тільки або добровільна угода обох національних держав або загальний мировий конгрес.

Українська Національна Рада з свого боку, спираючися на довірра населення інших міст і сіл краю, в хвилі зганування спокою і порозуміння у Львові розпорядить усе, щоб охоронити місто від голоду й нужди.

Снігуро-жале Поляки! У ваших руках лежить покінчення нещасливої українсько-польської боротьби в хвилі, коли оба народи скидають свої кайдани та в своїх осередках Варшаві й Києві кладуть підвалини під дві великі, міцні й могутні держави.

Львів, 6. листопада 1918.
Д-р Леоніт Цегельський, Антін Чернецький, д-р Степан Фідак, о. Теодозій Лемогубський, д-р Михайло Лозинський, д-р Роман Перфецький.

Західна Галичина в огні соціальної війни.

Львів, 8. листопада 1918.

В цій Західній Галичині розгорілася соціально війна. «Військо — мимо приказу польської начальної команди — розійшлося до дому. Скрізь потворилися банди, які рабують по містах і селах. В Кракові кипить війна між польськими легіонами і зорганізованими по військовому відділами тих банді. По селах іде рух на тлі земельного питання.

З Німеччини.

(УТА). Берлін, 2. листопада 1918.

З правду вступлення в силу змін конституції видав цісар Вільгельм на імє державного канцлера рескрипт, а який між иншим говориться: Підготовлений рядом правительственних актів новий порядок, який переносить основи права цісаря на народ, сьогодні вступає в силу. Тим закінчується деякий період, що в очах глядаючого покоління буде гізний уваги, не зважачи на всю боротьбу між знаменитими силами та життєвою здатністю нашого народу, останній здійснив той надзвичайний розвиток, котрий виявився в його героїчних подвигах в шій війні. В страшний урагані чотирирічної війни новозалилися старі овори не для того, щоб полишити руїни, але щоб дати місце новим життєвим творам. Перевертати той період, німецький народ має право, щоб йому дано всі права, які забезпечували-б йому свободу щасливої будучини. Ця саїю-ности завдячують своє нарлаження прийняті сьогодні союзними правительствами думки й дальший свій розвиток. Я і мої високі союзники приєдлюємося до ухвал народного предстванннства з твердим переконаванням, що на мннн лежить обов'язок помагати із дальшому переведенню в життя. Я переконаний, що тим самим я праюю для добра народу. Відність цісаря — це служба народознн. Хай новий порядок промостить свободний шлях усім добрим принципам, яких потребує наш народ, щоб виїти побідно з тяжких іспитів, які зависли над краєм, і щоб твердим поступом для завоювання світакої будучини вивести його з мряки в дійсність.

Установлення У. Н. Р. в краю.

Підколючська.

В Півднісцьких погні й спокій. Начальником стайі є пор. Лещинський, цивільний комісар Бокдор.
Строжу утворить відділ: У. С. С. і овбровідній. Всякі, що потерпають, обслуговуються і відсилаються далі до дому. Пають живі зносини з Волочиськами.

Тернопіль.

Командантом міста є пор. Палюх, командантом стайі є Дудар, повітовим комісаром цивільний професор Сюдорк. В місті спокій. Бу, правда, непримний випадок убиття українського міліціонера вимсь Поляком, але справу швидко зала: оджено. В місті в відділі У. С. С. українська міліція.
Твориться армія і мага селян згодешується до війська. Надвір над всіми залізничними шляхами обняв п. Лисиф. Зелізничні урядники працюють і виплачено їм платню.
По селах Тернопільщини наставлені комісії і всюди спокій.

Стріча гетьмана в донським отаманом.

(УТА.) Харків, 3. листопада 1918.

На стайі Скороходово, близько Полтави, відбулася стріча Ясновельможного пана гетьмана з донським отаманом Красновим. В 11 год. рано на названу стайю прибув отаман Краснов в товаристві членів свого штабу пішов до вагону пана гетьмана. У вагоні обмінялися пан гетьман і отаман Краснов першими привітаннями, котим відбулася довга нарада. В часі наради обогоюрався ряд справ, між иншим і справа обміну товарами України й Дону.

На сніданку пан гетьман підняв тост за щоревля отамана Краснова й за успіхи та процвітання донського війська. Привітну промову сказав начальник генерального штабу полковник Сливинський.

У відповідь на промову його ясновельможности пана гетьмана отаман Краснов сказав: Ваша світлости й ви, гетьманські панове! й без сумніву зрозумієте, які глибокі почування охоплюють мене, коли я нахождуся у ційм тогарстві, на вашій землі. Таж це — великий, могутній Дмитро, це Київ, Чернігів, Володимир Волинський. Київ — мати руських кист, престольний город Київ, де сидів Володимир — Ясне Сонічко у високім теремі, куди їзжали я до нього герої з геройських застав. Це битьківщина Іллі Муромця і Добрині Нікитича. Тут жила свята Ольга. Відсінь пішла руська православна віра по всім свято-русській землі й тут грізно стояли київські тверні й не зламали їх ні Половці, ні Печеніги, ні Татари. Посвистом свистав селовий — розбігли, погане ідолше наступило на нього, шли на нього військом польські кавалі, турецькі султани, а він ріс, багатів, хоронивий віторозькою Січю, бережений довськими відрами, православними козаками. Я стою з щорою і очарований. Я пригадую собі очаровуючу картину святої Ольги в соборі князя Володимира, картину, яка звідусіль на вас гляда. Коли в полум'єні пожарів і муках руїни стали відломки Росії, могутній український народ найшов у собі сили піднятися і вибрав за своїм гетьманом, і знов, як тисяча літ тому, всі очі найкращих людей в Росії звернули на Київ. Ваша світлости, з вишим народом ви перші подали руку донському козацтву. Донське козацтво ніколи не забуде цього. Тепер, коли в братнім єднанні сидимо ми в один стол, думаю, що це початок великого, що покликаний ви довершити. Так київські герої стали по всіх молодецьких заставах. Уже Дон вільний, від поганого ідола. Уже на Кубані потемки За: орогців розшукують шлях по снігових хребтах гір. Вам, ваша світлости, приготувала історія тяжкий шлях, але славний. Хай живе пан гетьман.

В год. 5. мінує 15 поїзд пана гетьмана від стайі Скороходово до Києва. По отамана Краснова відіхав через Харків до Черкаської.

Відхід австро-угорського війська в Одесі.

Київ, 5. листопада 1918.

До тутешніх газет доносять з Одеси під 2. листопада, що в порті за дозволом властей відбулося віче воєнків, яке відбулося спокійно, без ексцесів. Ухвалено резо-

люцію в справі забезпечення всіх муніціою і повороту всіх до рідного краю крім південних Славян, яким розпорядком імператора Карла передано всю австро-угорську флоту. Дальший побут південних Славян в Одесі необхідний для обслуговування тих австрійських кораблів, які виходять в Одесі!

УТА доносить, що 2. листопада відбулася передача австрійськими частинями охорони театру і перу німецьким відділам.

З Севастополя.

Одеса, 3. листопада 1918.

В зв'язку з виключенням Туреччинию окремого миру голсенний повіногласник українського правительства ген. Ревх вніхав до Севастополя, як говорять, в цілі приготувати виші морські й сухопутні власті на випадок приплинення до Севастополя ескадри держав пороумівня. Як відомо, мають на цілі влучити представникам вищої військової власті держав пороумівня ноту українського правительства про збереження в боку України строгої нейтральности.

В Румунії.

Київ, 5. листопада 1918.

„Кієвская Мысль“ доносить, що в дипломатичних кругах великий інтерес викликали 4. листопада перті вістки про серйозні події, які зайшли в Румунії. Ці події носять політичний характер і викликані невдоволенням широких мас населення політичним курсом теперішнього правительства.

Зарядження команди міста Львова.

Аж до відликання в перехід через місто дозволеній особам цивільним без оружя по вільних вулицях міста Львова без обмеження від 6 рано до години 6 вечером.

Перехід по вулицях замкнених, або вечером по год. 6 в дозволеній лише за перевулками, які для цивільного населення вставляє Перевукове Бюро Української Національної Ради у Львові, вул. Валова, ч. 16 (локаль давнішої п. і к. етапної команди).

Всі попередно видаві передувати в неважні.

Львів, 8. листопада 1918.

Маркович в. р. полковник.

З української інтендантської комісії.

Українська інтендантська комісія просить згососитися у неї в як найкоротшій часі бувших інтендантських, вглядно магазинних урядників і офіцерів та рахункових підофіцерів, головню тих, що були зняті в інтендатурах і харчевих магазинах. Зголошуватися шоденно між 10—12 перед полуднем в локалі комісії: вул. Руська ч. 20 (длм „Дністра“). Пожадані особливо ті, що хотілиби на цій службі зістатися постійно.

Під увагу!

Всі, що їдуть на провінцію, нехай беруть з собою „Діло“, бо поштовий рух здержаний.

НОВИНКИ.

Львів, 8. листопада 1918.

— Офіцери й жандарми, що належать до національностей, де потворилися національній ради, можуть поставити себе в розпорядження відповідних національних рад і вступити у відповідні військової організації при умові збереження суспільного спокою і порядку. Такий розпорядок видав імператор Карло, як доносять з Відня до „Vossische Zeitung“.

— Хто хоче виголозити місто? Українська повітова Харцова Управа доносить: Щоби прийти в помічю цивільному населенню міста Львова, вестаралася Українська Повітова Харцова Управа у всіх дооколичних громадах львівського та сусідних повітів о доставу поживи, головню хліба, муки, набілу, ярин і м. Селяне посилами з обильною доставою. Дня 6. і 7. с. м. взяли шляхи через одну тільки жовківську рогачку 48 фір облядаваних поживою, приготували дальшу доставу. На жаль цивільні помічники польських легіоністів засідаються і страдами випелешують всіх, хто важитья в поживою переїхати до міста. Тому важитья усіх людей доброї волі, котрі не хотять зголодження міста, аби не допускали цієї злочинної роботи, бо інакше Повітова Харцова Управа не бере на себе відповідальности за се, що велика часть населення голодувати ме.

— Пожар на стайі Київ — товарний. В неділю 3. листопада від вечір з невяснеюї поки що причини констав пожар в одній з магазинів товарної стайі. Огонь швидко поширився і перекинувся на сусідні магазини та в короткім часі пожула обильно багажний відділ невдобривах товарів і службовий. Огонь швидко запришчено. Закликано залізничну пожарну сторожу та всі відділи міської пожарної команди. Місце пожару окружили залізнична варта, українські і німецькі воєнк і не допустили до грабежей. Підварівають, що пожар вибух наслідком підкалу. В цій справі відбувається слідство. Втрати важають богате міліонів.

— Демобілізація турецької армії. В Туреччині почалася вже демобілізація, яка відбувається спокійно.

— Німеччина й Туреччина. Як подя „Vossische Zig.“, німецьке правительство протестує проти твердження деяких турецьких правительствених діячів, буиш-то сепаратний крок Туреччини підпринято за згосодою Німеччини. Німеччина бажала збереження всіх союзних зобов'язань і, розуміючи, що Туреччина находиться в тяжкій полеженню, пропонуєвала їй свою поміч.

Нові книжки.

Проф. В. Тамчино:

Українська граматики. (2. видання). Київ 1918. Товариство „Час“ у Києві. Стор. 168 вісімки. Ціна 11 К.

Олександр Маларевський:

Гетьман всієї України Павло Скоропадський. Біографичний нарис. Київ 1918. Стор. 16. Вісімки. Ціна 1 К. 50 с.

Книжки можна купити в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10.

ВСІ НОСЯТЬ І ВІД'ЗНАНУ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ

на спаміні революції і свободи України 1517 р. з повною срібною металю. 1 К. 50 с.

Комітетом і Товариством полєкні закладати закладати, щоб на час додати. — Вісти з Загорєжа* Львів вул. Руська ч. 20. — *Wlasy z Zagorze Lemberg Raikagasse 20. 819 1-7

„Wybitnie polska kulturalna misya na Ukrainie“.

(Києв.)

Завдяки польській цивілізаційній роботі український висококультурний і багатий нарід в хвилину прилучення, а вглядно ревіндиковація на основі прав угорської корони до Австрії стояв на дні економічного й культурного упадку.

З прилученням Галичини до Австрії обставини дещо зміняються на айше, о стільки, що не вільно було уже грабити „в білий день“ і мордувати, але війанк і грабж українського народу та його гноблення триває далі.

Польські двори забирають грунт, котрі за панщини закинули селяне, влікаючи від бука і рятуючи життя. При унормуванню сервітутів ліси й пасовища: приходять безпривно на власність більша посілости. При закладанню ґрунтових книг поінтабульовамо як дзірську власність богато земель українських селян і міщан. Се було можливе тільки тому, що Австрія адміністрацію віддала в руки Поляків. Чи маю пригадувати ту цодлу політику

демунізації, брекони і очерники, яку перед нами віднеси занесши як український нарід польські, пелюшки і т. д.?"

Тільки завдяки польській руйнівній політиці Українець був виключений від вищих становищ, де міг бути помітним своєю працею.

Адміністрація, шкільництво, недостача фабричного промислу і т. д. тобто, словом усі галузі нашого життя легляють вічною плямою на совість Пелюки. Австрія свого дорого оплачуваного обов'язку супроти українського народу не сповняла через Полькія, а польська адміністрація і державні і автономічна через надмірну неадекватність українського елементу. Польській цивілізаційній місці ми маємо завдячити те, що на відповідальних становищах ні у Відні, ні в краю не маємо ні одного Українця, що не маємо ні університету, ні реальної школи, ні державної семінарії, ні одної фахової школи, зникло майже число гімназій і міських шкіл. Польська цивілізаційна робота заслужилася коло високого проценту неграмотних, кожен упадку торгівлі і промислу, коли так десятків жертв в житті і майні, що вважали жертвою будьто польської руки, будьто польських демуніцій, а „бодючої похибки“ австро-угорських військ.

Колі ми, не вважаючи на це, не вважали і не стали погнесь польськості, а культурною силою, то завдячуємо це нашій самообороні й тій могутній культурній духовній силі, що не в силі були здусити в нас сталіття польської „культури“.

Ми брали зважку для нашої народньої праці від чужих народів, дійсно культурних, Чехія, Німечка, Англія і т. д.

Від вас, пам'яте Пелюки, ми нічого не навчилися, бо й не могли навчитися. Що у нас добре й гарне та культурне дійсно цінне, то чуже, стверже чужим умом і чужими руками.

Ні, будьмо справедливі, від вас ми могли навчитися: перфідії і фальшу в публічних і приватних життєх, хоребнявої мегальованії, фальшуваних історій, порожччч, несовісности, легкості, неадекватності й легковаженні усього, що не польське, вашої безвідданости й нелюдяности в боротьбі з противником, вашого бліхтру й некультурности, истогеранії національної й релігійної.

На наше щастє ми не черпали усього вашого свуйського виховання, котре ні з культурою, ні з поступом не має нічого спільного.

І коли ми і настає пора віддякувати вам за ваш „braterski ušclsk“ за вашу кількостяційну цивілізаційну місцю на нашій землі і вашу епіку, не кричїть і не плачте.

Вашї практики й ціли український нарід знає, а слову вашому і вашим обіцянкам він не вірить і не повірять, бо так навчала його історія.

На своїй культурній заслуги на Українській Землі не покидайтеся вважаючи бодай трохи свою честь і шануючи те ферум, до якого звертаєтесь.

Вашому істеріалізовани і урванним претенсіями в українській землі це не поможє.

Українська кривда реєсидила Польщу історичну, українська кривда й надїрне довірря райного Віана до вас, докінчє Австрію. Чи ви думаєте, що надатьсь вам відбудувати Польщу, опірту на поневолену українського народу? Ніскаді! І. Б.

О ПОВІСТКИ.

Субота, 9. листопада 1918.

Н. в. і: греко-латин. Нестора мч. — римо-кат.: Теодора мч.

Вантал: греко-кат. 20 Н. ко В. Са. — римо-кат.: 28 Н. ко В. Са.

Від 1. листопада 1918 р.
вносить місячна передплата
за „Діло“ 6 кор.
а ціна п'ятидесятичного числа
24 срт.

так у Львові як і на провінції.

Українці, які обезпечуються в VIII. австрійський військовий фонд від і сиріт, дістають поліса одностороного українського Товариства взаїмних обезпечень на життє і ренти „Карпатів“ у Львові, вул. Руська ч. 18. Коліб отже хто в Україні не одержав поліса „Карпатів“, тільки якусь іншу, то се могло статися тільки через недогляд, тому нехай повідомить про се в Дирекцію „Карпатів“. Зокрема просимо нашу інтелігенцію звернути увагу на сю справу і про всі випадки, де Українець обезпечений в VIII. австрійській позиції через ц. к. австрійський військовий фонд від і сиріт, через недогляд не одержав би поліса „Карпатів“, доносить Дирекції „Карпатів“. XII.

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ

Д-р Стефан Витвицький

отворив адвокатську канцелярію

у Львові при вул. Руській ч. 3. (Старопілля) I. поверх. 737

Красний адвокат

Др. Евгений Гвоздецкий

веде канцелярію у Львові, ул. Красіцьких 6. 202. 15-7

ДЕНТИСТ

Др. мед. Лев Ордовер

повернув до Станіславова і орнінус від 11-4 год. ул. Бєльовського 5. XXVII. 3-8

ОГОЛОШЕННЯ.

Пошукється фотографічного апарату

до знимання актуальних подій, зголошення до Союзового Базару вул. Руська ч. 20.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Едварда Трусевица

радника двора
субститута бл. п.

Івана Сас Комарницького

Львів, вул. Словацького 6.

інтервеніює в справах о відшкодованні за невинні в'язнення і воєнні убийства. 442 4-5

Печі і кухні нафелові ставить нові, а старі направляє дешево і скоро так в місци як і на провінції, Михайло Ганібей майстер (кафлярський, Львів Горбодецька 10. 749 6-7

!! Вже появилсь !!

ПЕРШИЙ ВИПУСК

„Української Літературної Скарбниці“

Л. СТВЕНЗОН

Острів із закопаними скарбами

моряцька, авантюрична повість,
переклад з англійської мови.

Ціна 8 Н.

Купувати можна в обох українських книгарнях у Львові

Хто хоче набути більшу скількість примірників, нехай замовляє в лист у видавців під адресою: Проф. Юрій Рудницький, Львів, вул. Здрозівля ч. 12.

При замовленні від 50 примірників в гору видавці дають відповідний олуст.

Книжка надається головно для молодіжні

Укр.-нім. Самоучник

О. Солтиса (5-ге виданє) ціна 6 Н. — висидєє по одержанню готівки А. Опіш, — Львів, Надоцька 4. 790 4-10

Глядає заняття дітьми з Бєдїцини, вміє варити і інші домашні роботи. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Марія“.

НОВІСТЫ

Вже появилсь велика історична повість

Князь Ярослав Осмомисл

в двох частях: I. За Погоріау Волость. — II. За любов.

Повість нагороджена Михайловою Премією „Прогітис“, має 27 аркушів друку великої вісілки і відкханайнать ілюстрацій; вініту й оден ескіз виконав для неї артист малар п. О. Новаківський. При кінці книжки додучена спеціально виконана карта земель держави Осломисла та генеалогічна таблиця трьох головних ліній Руріковозого роду. Папір передвоєний, друк чистий і виразний, нумерація сторін оригінальна, арабськими й стародержавними знаками.

Особливише зацікавленія викличе біографія фундатора Михайлової премії, графа М. Тишкевича, подана на вступі книжки.

Ціна 16 К, в оправі 22 К. — на порученє порто й оплакованє додучити по 1 К. — Замовляється урядом Канцелярія тов. „Прогітис“ (Львів, Римова ч. 10).

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!

У Відні виходить нова українська часопись на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLATTER“

ли неукраїнський мініпартійний орган.

Часопись має на меті заступати інтереси незалежної Української Держави перед публічною думкою Австро-Угорщини й Німеччини, а рівнож і інтереси австро-угорських Українців. До співробітництва запрошено найвідоміших українських і німецьких публіцистів. „Ukrainische Blätter“ виходить вісім разів на місяць в накладі 8-10,000 примірників. Часопись має власних кореспондентів в Києві, в Харкові, Одесі, Львові, Чернівцях, Берліні і Монахії. Вдаден названої часописки являється б. редактор тижневника „Ukrainische Korrespondenz“ Володимир Калинович. Умови передплата такі: річно 18 К, пікрічне 10 К, чвертрічно 6 К.

Адміністрація просить послищити з задоволеннями, щоб видавництво могло устаткувати поклад. Адреса: Wien VIII. Albertgasse 26/12 and 11 128.

JERRY & SCA

з обм. порученю

КРАКІВ, Фльоріанська 28

ЛВВІВ, Сикстуська 2

— має на складі в великій виборі —
— цілковиті американські —

УРЯДЖЕННЯ БЮРОВІ

та
МУЖЕСЬНИХ ГАБІНЕТІВ

стальові

ГАРНІТУРИ КЛЮБОВІ

спірані, пелюшчї, гобелїнові,

сунонні; и малетні стальові

СИПЯЛЬНІ І ІДАЛЬНІ;

більше скільність лінової драгом

в металевими і нічними шаф-

ками, які надаються до уоя-

дженя пелюшчї, готелїа, бурс

і т. п.

666 7-7